

ПАМ'ЯТІ ОЛЕНИ ДЕНИСІВНИ ПИЛИПЕНКО

15 січня 2016 року обірвалося життя Олени Денисівни Пилипенко

Переступила межу вічності znana і шанована у Сіверському краю людина, чий вчительський хист, талант вихователя й наставника молоді, покликання громадського діяча та організатора слугують взірцями для сучасників.

Пилипенко Олена Денисівна народилася 25 листопада 1932 року в селі Денисівка Суземського району Брянської області (Росія) в сім'ї колгоспників. Доля склалася так, що все її життя минуло на Чернігівщині. Вона пережила жакхливий період війни, полону і голоду, коли малолітньою була вигнана в Німеччину. Згодом винесла страшні інфекційні хвороби повоєнного часу. Попри всі ці нелюдські життєві випробування, Олена Денисівна вистояла і не зламалася.

Завдяки підвищеній стипендії навчалася у Прилуцькому педагогічному училищі, яке закінчила 1954 року. По закінченні училища її було відряджено в село Оленівку Борзнянського району, де вона стала вихователем Оленівської середньої школи, а потім — старшим вихователем Борзнянського спецінтернату. У 1955 році вийшла заміж і переїхала в село Дібрівне Городнянського району. У 1964 році закінчила заочне відділення Чернігівського педінституту і працювала у Дібрівненській школі вчителем математики, російської мови і літератури, учителем молодших класів. Керувала сільським хором і була редактором загальноколгоспної газети “За добробут”. 1961 року за активну життєву і громадську позицію була обрана головою Смичинської сільської ради. Від 1965-го працювала інструктором оргвідділу Городнянського райкому партії. З 1973 року і до виходу на пенсію була

головою партійної комісії при райкомі партії. Брала активну участь у художній самодіяльності району, зокрема, першою очолювала ансамбль “Ветеран” при Городнянському районному будинку культури. За сумлінну працю була нагороджена багатьма медалями і почесними грамотами.

Любляча мати, турботлива бабуся, Олена Денисівна до останку віддавала себе родині. Вона добре виховала двох власних дітей, які стали чуйними людьми і досягли успіху у житті. Її син Валерій — головний науковий співробітник Інституту соціології Національної академії наук України, доктор соціологічних наук, професор, академік Нью-Йоркської академії наук, дійсний член Української спілки “Інтелект нації”, академік Академії політичних наук, а дочка Валентина — очільник Городнянського районного управління юстиції.

Олена Денисівна Пилипенко була енергійною людиною, яка все своє життя присвятила громадській роботі. Вона мала чуйне серце та особливе вміння спілкуватися з людьми, розуміти їх і допомагати їм. Її товариськість, душевність і щирість у спілкуванні приваблювали багатьох. Люди цінували її високопорядність, надійність і вірність. Добра і світла пам'ять про Олену Денисівну назавжди збережеться у наших серцях.